

המוציא מחבירו עליו הראיה, ומקורותיו

בבא קמא (מו. - מו:)

גמרא בבא קמא (מו:), "א"ר שמואל ... " עד הנקודתיים

- מה הן המסקנות העולות מן הגמרא?
- מהי כוונת הסברא שבגמרא?

תוס' שבועות (המצויין במסורת הש"ס הכא) -

גמרא שם (בסוף העמוד), "אמר רבי חייא בר אבין ... שנאמר"

תוס' - ובפרט, יסוד הקושיא והתירוץ

גמרא בבא קמא לעיל (מו. - :), "חכמים אומרים ... אלא המוציא מחבירו עליו הראיה"

וניתן ללמוד יותר - מתחילת המשנה (מו:), ובגמרא עד "א"ר שמואל ..."

- אחרי שלמדת כמה דיני המע"ה (= "המוציא מחבירו עליו הראיה") בגמרא דלעיל וגם את היסוד שבתוס' שבועות, חזור אל הגמרא שהתחלנו בה – מה תחשוב עליה כעת?

רש"י גיטין (סוף מח: ד"ה המוציא)

- האם דברי רש"י מובנים בקלות (easily)? וכדי להבין דברי רש"י על בוריים, יש לעיין גם באלו –

רש"י לגיטין שמה

פני יהושע לגיטין שמה (ריש ד"ה רש"י),

[וטפי בקיצור במו"ז **תפארת יעקב** לגיטין שמה

ירושלמי סנהדרין (פ"ג ה"ח), "כיצד דנין הדיינין יושבין ... יגיש ראיותיו"

מפרשי הירושלמי שמה, ובפרט **פני משה** – *אל מה הוא מתכוון?*

גנת אגוז למו"ח (סי' מ' אות א')

- כמה מהלכים שונים (ביישוב דברי רש"י הקשים) תוכלו למצוא ולהבחין (detect, distinguish) באלו?
- מהו הצד השווה שבכל היישובים בדעת רש"י?
- ומה רואים מזה ביסוד לענין מהות הדין דהמע"ה?